

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό.
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΘΥΓΑΛΟΥΜΕΝΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ.

Ἐὰν ἡ καταχθόνιος φωνὴ τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος, ἣτις ἀπηχεῖ ἐκ τῶν ἀνακτορικῶν θαλάμων, φθάσῃ εἰς τὰ σκληρὰ τοῦ Ἑλλήνος ὄτα· ἂν εἰς τὴν καλύβην αὐτοῦ εἰσέλθῃ ὁ ἀπαίσιος περὶ μεταρρυθμίσεως ἡ καταργήσεως τοῦ Συντάγματος ἤχος, θὰ προφθασῶσιν ἄρα γε οἱ τῶν τοιούτων καταχθόνιων ἰδεῶν ἐργάται νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος; Ἐὰν ἀκούσῃ, ὅτι ζητοῦσι νὰ τῷ ἀφαιρέσωσι πᾶν ὅ,τι αὐτὸς καὶ οἱ πρόγονοί του ἀπέκτησαν διὰ πολλῶν θυσιῶν· ἂν μάθῃ, ὅτι ζητοῦσι νὰ τῷ ἀφαιρέσωσι τὸ ἱερώτερον αὐτοῦ πρᾶγμα, τὴν ἐλευθερίαν του, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον του, ἤθελον ἄρα γε δυνηθῇ οἱ υἱοὶ τοῦ ἀπολυτισμοῦ νὰ σωθῶσιν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ;

Γνωρίζετε, ἀφρονες, τί ἐστὶν ἑλληνικὴ ἐλευθερία; Γνωρίζετε τί ἐστὶν Ἑλλάς, ἡ αἰ ἀκολασία σας ἀπεμώραναν τοσοῦτον, ὥστε ἀγνοεῖτε ὁποῖαν χώραν μολύνετε; Νομίζετε, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐλευθερία εἶνε τυχαῖον γεγονός; εἶνε προῖον τυχαίας περιστάσεως; εἶνε ἀποκύημα τῆς νοσοῦσης κεφαλῆς τοῦ Σαριπόλου, τῆς κτηνώδους τοῦ Βουλγαρο-

Γρίβα, ἡ ὑμῶν τῶν ἡλιθίων; Ἀγνοεῖτε, ἄθλιοι, ὅτι ἡ ἐλευθερία ἐνοικεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἑλλήνος; ἀγνοεῖτε, ὅτι αὕτη ἐνεσκήνωσεν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἀφ' ἧς ὑπήρξεν; ἀγνοεῖτε, ὅτι ζῶσα ἀπ' ἀρχῆς ἐπάλαιε ξιφῆρης κατὰ τῆς δουλείας μέχρι τῶν χρόνων ὑμῶν, καὶ ἔχει βᾶψει ὅλην τὴν γῆν μὲ τὸ αἷμα αὐτῆς; Πῶς λοιπὸν τολμᾶτε σεῖς ν' ἀφαιρέσητε πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει ἐμφυτον εἰς τὸν Ἑλληνα; Πῶς τολμᾶτε νὰ θίξητε τὴν ἱεράν τῶν προγόνων παρακαταθήκην, νὰ διαγράψητε τὴν ἐνδοξὸν αὐτοῦ ἱστορίαν καὶ νὰ ἐνταφιάσητε τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον του;

Πότε ἡ Ἑλλάς ἐδέχθη ἀγογγύστως καὶ οἰκειοθελῶς περιωρισμένον ἢ μοναρχικὸν πολίτευμα; ἢ πότε εὐρεθεῖσα ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτου πολιτεύματος ἔζησεν ἡσυχος καὶ εὐδαίμων; Εἰπέτε μίαν κἂν ἐποχὴν, καὶ ἐσε βέβαιοι, ὅτι πάντες θὰ ἔλθωμεν νὰ κλίνωμεν γόνυ ἐνώπιον ὑμῶν· ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ἱστορία χιλιάδων ἐτῶν παρέχει διαυγέστατον φῶς, ὥστε καὶ οἱ τυφλοὶ δύνανται νὰ ἴδωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐδέποτε ἐδέχθη νὰ ζήσῃ ὑπὸ περιωρισμένον πολίτευμα, οὐδέποτε ἐδέχθη τὴν ὀλιγαρχίαν, τὴν συγχέντρωσιν

τῆς ἐξουσίας εἰς χεῖρας ἑνὸς ἢ ὀλίγων, πῶς λοιπὸν τολμᾶτε σεῖς νῦν μάλιστα, ὅτε καὶ τὰ δουλικώτερα ἔθνη ἐλευθεροῦνται καὶ αὐτοδιοικοῦνται, νὰ ζητήτε ν' ἀνατρέψητε καὶ νὰ ἐνταφιάσητε πᾶν ὅ,τι ἡ Ἑλλάς διὰ πολλῶν αἰῶνων καὶ πολλῶν θυσιῶν ἀπέκτησε καὶ διατηρεῖ ὡς ἱεράν παρακαταθήκην καὶ ὡς ἀσφάλειαν καὶ ἐγγύησιν τοῦ παρόντος καὶ μέλλοντός της;

Παραπονούμεθα ἐναντίον τῶν ξένων, ὅτι μᾶς ὑβρίζουσι, λέγοντες, ὅτι εἴμεθα ἀνάξιοι ἐλευθερίας καὶ ἀνάξιοι ἀνωτέρας τύχης· παραπονούμεθα ὅτι μᾶς χλευάζουσι, ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς οὐχὶ ἐξ Ἑλλήνων καταγομένους· ἀλλ' ὀλιγωτέραν μομφὴν περιάπτουσιν ἡμῖν οἱ ἐφιάλται οὗτοι τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅταν ὑβρίζωσι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, οὐ μόνον ἐνώπιον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῶν ἐπισημοτέρων ξένων, ὅτι δὲν εἶνε ἄξιον ἐλευθερίας καὶ ὅτι πρέπει νὰ περιορίζηται μόνον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, ζῶν ἀσφαλῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐζωνικῆς λόγχης; Πῶς δυνάμεθα νὰ μὴ ὑποθέσωμεν αὐτοὺς ἀσπονδοτέρους τῆς πατρίδος ἐχθρούς, ὅταν ζητῶσι ν' ἀμαυρώσωσιν ὀλόκληρον

Κ Η Π Ο Σ

ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ.

Πῶ! πῶ! πῶ! τί μασκαράδες! πῶ! πῶ! πῶ! τί κουδουνάτοι!
 Πῶς χοροπηδοῦν ἔς τοὺς δρόμους, ὡς οἱ ἄλλοι ἔς τὸ παλάτι.
 Τριχαντὸ ὁ εἷς καπέλλο, καὶ ὁ ἄλλος τζουμπὲ φέρει,
 Ἄλλος παραδοσακκοῦλα, κί ἄλλος ξίφος εἰς τὸ χέρι·
 Μὲ ἐγωισμόν ὁ ἄλλος ἔρχεται καμαρωμένος,
 Μὲ παράσημα εἷς ἄλλος εἰς τὰ στήθη φορτωμένος!..

Παναγιά μου! πόσους βλέπω προσωπιδοφορεμένους!
 Πῶ! πῶ! πῶ! τὸ νοῦ θὰ χάσω ἀπὸ τοὺς μασκαρεμένους!
 Εἶν' ἀμέτρητοι ἐφέτος οἱ μεγάλοι μασκαράδες!
 Ὑπερβαίνουν τῆς Ἀθήνας τῆς πολλαῖς ψευτοφυλάδες,
 Ναί, τοὺς δημοσιογράφους, ναί, τοῦ λόγου τοὺς σρατιώτας!
 Τοὺς μεγάλους ἐθνοσώστας!!

Ἕνας περπατεῖ πηδῶντας καὶ κρατεῖ ἔς τὰ δυῶ του χέρια
 Μιὰ ἐπιγραφὴ μεγάλη καὶ δυῶ κλέφτικα κεμέρια.
 Πρωινὸν τὸν ὀνομάζουσι καὶ κηρύττει κάθε ἡμέρα,
 Ὁ Τζουμπὲς πῶς θὰ λαμπρύνῃ τὴν Ἑλλάδα πέρα πέρα!
 Ἐπειδὴ εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν ἀφίνει κί ἄλωνίζει...
 Τὸν τουρκόγυφτα, ἰδέτε πῶς τὸ ντέφι τ' ἀρβαλίζει.

Μὲ κολλάρα στολισμένους καὶ καθβάλα σ' ἕνα σκύλον
 Εἶνε τῆς «Ἐφημερίδος» ὁ ἱππότης.. ὦ, τὸ ξύλον...
 Πῶ! πῶ! πῶ! τί γέλοια σκάζουσι ὅλ' οἱ θεαταὶ συγχρόνως!
 Μὰ καὶ πῶς νὰ μὴ γελοῦνε, ἀφοῦ εἶν' αὐτὸς ὁ μόνος
 Μασκαρᾶς τῆς πρωτευούσης... Ἐ, μὴ τόσοσιν δὰ γελάτε
 Σέβας κἂν ἔς τὸν σκυλο-Γιάννην, ἂν τινὲς τὸν ἀγαπάτε.

Ἄλλος εἰς τὴν κεφαλὴν του φέρει μελανὴν ταινίαν,
 Καὶ δυῶ λέξεις γεγραμμένας: «Γραΐαν Παλιγγενεσίαν!»
 ὦ, Χριστέ μου, ἀπὸ τώρα ἡ πτωχὴ ἔβαλε μαῦρα!
 Ἐ, ποῖος ἔξερει ἡ καρδιά της πόση ἄρα νάχη λαῦρα,
 Ἀφοῦ τοῦ χρυσοῦ Ταμεῖου τῆς ἐσφάλησαν τὴν θύραν.
 Διέτε την, ὡς κλουτσουινιώτης, παῖκι ἔς τὰς ὁδοὺς τὴν λύραν.

Faint, illegible text on the right side of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the texture and color of the paper.

Faint, illegible text on the left side of the page, possibly bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several paragraphs and is mostly obscured by the texture and color of the paper.